

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 255/2023
22.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Страхиње Јанића, поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Зрењанину Кж1 бр.249/22 од 16.01.2023. године, у седници већа одржаној дана 22. марта 2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Страхиње Јанића, поднет против правноснажне пресуде Вишег суда у Зрењанину Кж1 бр.249/22 од 16.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину К бр.539/21 од 17.05.2022. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, за које дело му је применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 8 месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, на основу члана 264. став 1. ЗКП окривљени је обавезан да суду плати на име паушала износ од 5.000,00 динара, те да Основном јавном тужилаштву у Зрењанину надокнади трошкове кривичног поступка у износу од 29.506,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

На основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећена ББ упућена је на парнични поступак ради остваривања имовинско правног захтева.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Кж1 бр.249/22 од 16.01.2023. године, усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Зрењанину, пресуда Основног суда у Зрењанину К бр.539/21 од 17.05.2022. године преиначена је у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је окривљени АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци, коју ће издржавати у просторијама у којима станује, у ..., улица ... број .., без примене мере електронског надзора, при чему је истовремено одређено да окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, те да уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора.

Бранилац окривљеног АА – адвокат Страхуња Јањић, поднео је захтев за заштиту законитости само против правноснажне пресуде Вишег суда у Зрењанину Кж1 бр.249/22 од 16.01.2023. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијану пресуду тако што ће окривљеном изрећи условну осуду, или да побијану пресуду укине и предмет врати Вишем суду у Зрењанину на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажне пресуде против које је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је другостепени суд побијаном пресудом преиначио одлуку о кривичној санкцији налазећи да је „нарушавање телесног интегритета (...) у конкретном случају било јачег интензитета, будући да је код оштећене наступила тешка телесна повреда“, на који начин је наступање тешке телесне повреде код оштећене ценио као отежавајућу околност, иако је сама та околност елемент бића кривичног дела за које је окривљени осуђен.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости, којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 54. став 3. ЗКП, по оцени овога суда, нису основани.

Одредбом члана 54. став 3. КЗ прописано је да се околност која је обележје кривичног дела не може узети у обзир и као отежавајућа, односно олакшавајућа околност, изузев ако прелази меру која је потребна за постојање кривичног дела или одређеног облика кривичног дела, или ако постоје две или више овакве околности, а само једна је довољна за постојање тежег, односно лакшег облика кривичног дела.

Имајући у виду цитирану законску одредбу, те чињеницу да је другостепени суд, приликом доношења одлуке о врсти и висини кривичне санкције према окривљеном, поред чињенице да је окривљени нанео оштећеној тешку телесну повреду, ценио и да се у конкретном случају ради о нарушавању телесног интегритета јачег интензитета, као и да је критичном приликом окривљени показао посебну безобзирност и дрскост, јер се у присуству чланова породице оштећене непримерено понашао и физички је напао, које околности очигледно превазилазе меру која је потребна за постојње предметног кривичног дела, то Врховни касациони суд налази да побијаном правноснажном пресудом није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 54. став 3. КЗ, која се неосновано истиче у поднетом захтеву.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић